

Avauksia toisenlaiseen Helsinkiin.

Vaihtoehtoja vasemmalta.

EESPÄIN!

1/2024

VAIHTOEHTOJA JULKISTEN MENOJEN LEIKKAAMISELLE – S. 2 * LYHYEMMÄLLÄ TYÖAJALLA HYVINVOINTIA – S. 2
HELSINGILLE JÄTTIYLIIJÄÄMÄ 467 MILJOONAA – S. 3 * PROTESTOI SOTAA, ÄÄNESTÄÄ EU-VAALISSA RAUHAA – S. 4
SUOMI OSAKSI USA:N TUKIKOHTIEN VERKOSTOA – S. 5 * ÄLÄ TUE KANSANMURHAA, BOIKOTOI ISRAELILAISIA TUOTTEITA – S. 6
HEKAN VUOKRIIN VOI VAIKUTTA A – S. 7 * ANNELIN AIKA – S. 8

[pääkirjoitus]

Onko pakko leikata?

Suomi on vaarallisesti velkaantunut ja meidän on pakko leikata julkisia menoja, perustelevat hallituksen ministerit. Mutta onko näin?

Euroopan unionin tilastojen mukaan Suomen julkisen sektorin velka on euroalueen keskitasoa. Julkisen velan kasvua viime vuosina selittää isolta osin vuonna 2021 tehty laskentatavan muutos, joka nosti tilastoissa julkisen sektorin bruttovelkaa 16 miljardia. Kun otetaan huomioon myös julkisen sektorin varat, kuten noin 250 miljardin euron eläkerahastot, Suomi on maailman rikkaimpia julkistalouksia, kuten julkista velkaa selvittänyt taloustutkija **Pertti Honkanen** blogissaan kirjoittaa.

Julkista velkaa on lisännyt myös politiikka, jolla on kevennetty suurten tulojen, omaisuuksien ja yhtiöiden verotusta. Valtiovarainministeriön ennusteen mukaan kokonaisveroaste laskee vuoden 2022 tasosta 2,5 prosenttiyksikköä tämän hallituskauden aikana. STTK:n pääekonomisti **Patrizio Lainá** on laskenut, että kokonaisveroasteen säilyttäminen vuoden 2022 tasolla edellyttäisi noin 8 miljardin euron verotoimia. Verotuloja voitaisiin lisätä mm. vähentämällä rikkaiden ja yhtiöiden verohelpotuksia, nostamalla EU:n keskitasoa matalampaa pääomaverotusta ja yhteisövero, kaivosverolla ja energiayhtiöiden windfall-verolla.

Julkisten menojen miljardileikkauksissa ei ole kyse taloudellisesta pakosta vaan oikeistolaisesta politiikasta, jolla ajetaan suurtyhtiöiden ja rikkaiden etuja. Se ei vastaa kiireellisiin tarpeisiin lisätä mm. koulujen, päiväkotien, terveys- ja sosiaalipalvelujen sekä ympäristönsuojelun resursseja.

Vielä ennen vaaleja pienituloisilta leikkaamista vastustanut perussuomalaisien puheenjohtaja ajaa nyt valtiovarainministerinä toimia, jotka iskevät kovimmin pienituloisiin lapsiperheisiin, työttömiin, opiskelijoihin, vanhuksiin ja sairaisiin.

Samalla hallitus sivuuttaa kotimaisen kysynnän ja julkisten investointien merkityksen koko talouden kehitykselle. Vaikka paljon puhutaan vientivetoisesta taloudesta, on yksityisen ja julkisen kotimaisen kysynnän merkitys Suomen taloudessa ratkaiseva. Talouden militarisoimisen sijasta tarvitaan myös valtion investointeja vihreän siirtymän toteuttamiseksi.

Vaihtoehtoja leikkauspolitiikalle siis on. Siksi hallitus ja työnantajapiirit haluavat hiljentää kritiikin ja vastarinnan, muun muassa rajoittaa työntekijöiden lakko-oikeutta. Oikeiston ja suuren rahan komento on ei tarvitse alistua. Mielenosoituksilla ja lakoilla, ayliikkeen ja kansalaisliikkeiden yhteistyöllä voimme saada tuloksia.

Bertolt Brechtin ja **Elvi Siner-von** sanoin: *Työstä ja taistelusta / on syntyvä solidaarisuus./ Voimaa ja uskallusta./ lämmintä luottamusta / tuo solidaarisuus.*

YRJÖ HAKANEN

Ota yhteyttä, liity mukaan

Tule mukaan Suomen kommunistisen puolueen toimintaan. Se on kannanotto ihmisarvoisen elämän ja luonnon puolesta – riistoa, syrjintää ja sotaa vastaan.

SKP:n Helsingin kaupungin piirijärjestö Viljatie 4 B 3.krs, 00700 Helsinki, p. (09) 7743 8140, helsinginpiiri@skp.fi, www.skphelsinki.fi.

Kantakaupungin kommunistit, heikki.ketoharju@iki.fi. Läntisen ja pohjoisen Helsingin SKP:n osastot, maija.hakanen@kolumbus.fi. SKP:n itäisen Helsingin alueen osasto, Laura Rontu, LR_2013@aitta.net. SKP:n Koillis-Helsingin osasto, emmi.tuomi@gmail.com. www.kommunistinuoret.fi.

EESPÄIN 1/2024 julkaisija SKP:n Helsingin kaupungin piirijärjestö. Päätoimittaja Yrjö Hakaniemi. Taitto Titta Lindström. Kuvatoimittaja Toivo Koivisto. Painatus TA-Tieto Oy.

Paremmalla työajalla hyvinvointia ja työpaikkoja

Suomen kommunistinen puolue haluaa yleisen työajan lyhentämistä 6 tuntiin päivässä ja 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta. Tällainen uudistus parantaa myös tulonjakoa, auttaa lähestymään monien ammattien vaatuvuus- ja koulutustasoa paremmin vastaavaa palkkaa eikä heikennä kenenkään toimeentuloa.

SKP on tehnyt tästä jo aiemmin lakialoitteen, jota ollaan nyt päivittämässä puolueen ay-ryhmän johdolla. Mukaan tulee paljon uusia argumentteja työajan lyhentämisen puolesta, viime vuosina kertyneitä tutkimustuloksia paremman työajan hyödyistä ja kokemuksia työajan lyhentämisen konkreettisesta toteutuksesta.

Lakialoitteessa kuvaillaan uudistuksen merkittäviä etuja kohentuvan terveyden ja työssäjaksamisen perspektiivistä. Siinä myös perustellaan työajan lyhentämisen toteuttamista ansiotasoa alentamatta taloudellisesti laskemalla tuottavuuden kasvusta ja palkkojen osuuden supistumisesta bruttokansantuotteesta.

Vaihtoehto Orpon-Purran linjalle

Työajan lyhentäminen on merkittävä vaihtoehto sille poliittiselle linjalle, jota **Orpon** ja **Purran** porvarihallitus nyt ajaa. Työntekijöiden oikeuksien heikentäminen, palkkakuoppien vahvistaminen lailla vientivetoisesta mallista ja mielipiteenvapauden rajaaminen kaventamalla oikeutta poliittisiin lakkoihin tarkoittaa ideologista kädenojennusta EK:lle ja Suomen Yrittäjille, joiden tavoitteita on suoraan kopioitu hallitusohjelmaan.

Työajan lyhentäminen tarjoaa vastavoiman, joka korostaa työntekijöiden hyvinvointia, parempaa palautumista ja lisää vapaa-aikaa, mutta edistää myös tuottavuutta ja työllisyyttä.

Palkkojen osuus bruttokansantuotteesta on supistunut. Samaan aikaan yritysten voittojen osuus on kasvanut. Voitot ovat kasvaneet vuoden 2010 tasosta lähes 20 miljardia euroa.

Edut näkyvät kirkaasti

Tuottavuuden kasvu on työhyvinvoinnin ja jaksamisen ohella työajan lyhentämisen kokeiluissa ja tutkimuksissa esiin tullut selvä hyöty. Lisäksi SKP:n lakialoitteessa pohditaan, kuinka on koko tekoälyn ja robotisaation edut otettaisiin käyttöön yrityksissä ja työpaikoilla nimenomaan työntekijöitä hyödyttävällä tavalla.

Yhä jatkuvat kokeilut ja tutkimukset eri maista todistavat paremman työajan kiistattomat positiiviset vaikutukset työntekijöiden hyvinvointiin, työelämään ja yhteiskuntaan. Kun porvarit väittävät, että heikennykset ja kurjistaminen on välttämätöntä, tarvitaan rohkeita näkökulmia ja toimintaa työntekijöiden ja heikoimmassa asemassa olevien puolesta.

Keskusteluun on nousut 6 tunnin työpäivän lisäksi myös tavoite nelipäiväisestä työviikosta. SKP:n lakialoitteessa pidetään auki mahdollisuuksia sille, että

ala- tai työpaikkakohtaisesti voidaan sopia työajan lyhennyksestä myös nelipäiväisenä työviikkona, jos se koetaan työntekijöiden keskuudessa toimivammaksi. Päivitetty lakialoite julkaistaan kevään aikana osoitteessa skp.fi.

JIRI MÄNTYSALO
SKP:n varapuheenjohtaja

Lakko-oikeus kuuluu demokratiaan

SAK:n ja STTK:n mielenosoituksessa Suurtorilla otettiin tiukasti kantaa lakko-oikeuden puolesta.

Orpon-Purran hallitus ajaa heikennyksiä työntekijöiden asemaan, ihmisten sosiaaliturvaan, koulutukseen, ympäristönsuojeluun ja moniin muihin tärkeisiin asioihin. Samalla se haluaa rajoittaa lakko-oikeutta vähentääkseen työntekijöiden mahdollisuuksia vastustaa heikennyksiä ja vaikuttaa päätöksiin.

Monet uudistuksesta yleisestä äänioikeudesta alkaen on saatu aikaan työväenliikkeen mielenosoituksilla ja poliittisilla lakoilla. Tukilakoilla ovat toiset ammattiliitot puolestaan tukeneet työnantajien ja valtiovalan ahdistamien alojen työntekijöiden kamppailuja. Näitä

molempia lakkoja oikeistohallitus haluaa nyt rajoittaa.

Demokratia ei ole vain äänestämistä vaaleissa. Demokratiaan kuuluu ihmisten oikeus vaikuttaa myös vaalien välillä ja puolustaa oikeuksiaan työtaistelulla, muistuttaa julkisten ja hyvinvointialojen ammattiliiton yhteiskuntavaikuttamisen päällikkö **Vesa Mauriala** blogissaan JHL:n nettisivuilla.

Ei paluuta 30-luvulle

Esimerkiksi Ranskassa, Tanskassa, Bel-

giassa ja Espanjassa on järjestetty paljon enemmän lakkoja kuin Suomessa. Se, että hallitus haluaa nyt rajoittaa lakko-oikeutta Suomessa, johtuu sen pyrkimyksistä vahvistaa työnantajien komentovaltaa ja vähentää työväenliikkeen mahdollisuuksia vastustaa heikennyksiä.

Suomen kommunistisen puolueen Helsingin piiri ei hyväksy oikeistohallituksen ja työnantajaliittojen ajamaa paluuta 1930-luvun lapuanliikkeen aikoihin. SKP tukee ammattiyhdistysliikkeen taistelua lakko-oikeuden, yleissitovien työehtosopimusten ja sosiaaliturvan murentamista vastaan.

Vaikka **Petteri Orpon** ja **Riikka Purran** hallituksen takana on kansanedustajien enemmistö, ei hallituksen ajamalla heikennyksillä ole kansalaisten enemmistön tukea.

Ammattiyhdistysliike on saanut Suomen oloissa poikkeuksellisen mittaville lakoille myös tavanomaista enemmän tukea ja ymmärrystä. Ne on nähty demokratiaa ja sosiaaliturvaa puolustavana toimintana.

Tämä kamppailu jatkuu ja siinä tarvitaan entistä laajempaa yhteistyötä ammattiyhdistysliikkeen, kansalaisjärjestöjen, tutkijoiden, taiteilijoiden ja muiden demokratiaa ja perusoikeuksia puolustavien kesken.

Lähterveysasemien lopettamiselle ei perusteita

Pihlajamäki-seura ja seitsemän muuta koillisen ja pohjoisen Helsingin kaupunginosayhdistystä vetoaa alueen lähterveysasemien ja neuvoloiden säilyttämiseksi.

Lähterveysasemien lopettamiselle ja palvelujen keskittämiseksi ei ole esitetty mitään asukkaiden palvelutarpeisiin ja kansanterveyden tavoitteisiin nojaavia perusteluja.

– Peruspalvelujen jättikeskuksiin keskittämisen eduista ei ole tutkimuksiin perustuvaa näyttöä. Sen sijaan on vahvaa näyttöä eduista, kun lähterveysasemilla on potilaisensa ja asuinalueen tunteva moniammatillinen tiimi, ja kynnys hakeutua hoitoon on matala, todetaan yhdistysten kirjelmässä sosiaali-, terveys- ja pelastustoimen lautakunnalle.

Kivikon onnistunut kokeilu

Pihlajamäki-seuran järjestämässä asukastilaisuudessa muistutettiin päättäjiä Kivikon terveysaseman kokeilusta, joka osoitti, miten jonot voidaan poistaa ja palveluja parantaa järjestämällä töitä toisin ja korjaamalla resurssipulaa. Myös

Nuorisotalon sali täyttyi Pihlajamäen terveysaseman puolustajista. Kysymyksiä herätti se, että kaupunki lopettaa lähterveysasemia samaan aikaan kun yksityiset yhtiöt lisäävät niitä ja alueelle rakennetaan paljon lisää asuntoja.

henkilöstön saatavuuden ja pysyvyyden kannalta resurssien riittävyys, työehdot, johtaminen ja mahdollisuudet vaikuttaa omaan työhön ovat paljon tärkeämpiä tekijöitä kuin terveysaseman koko.

Vaikka Kivikon terveysasemalla saatiin hyviä tuloksia, aiotaan sekin lopettaa, kun Myllypuroon valmistuu iso terveys- ja hyvinvointikeskus. Samalla Kon-

tulan terveysasema korvataan pienellä palvelupisteellä.

Koillis-Helsingissä palvelut keskittään Malmille rakennettavaan jättikeskukseen. Pihlajamäen terveysaseman ohella aiotaan lopettaa Puistolalan ja Suutarilan terveysasemat. Pohjois-Helsingissä uhattuna ovat Maunulan ja Paloheinän terveysasemat.

Lisää asukkaita, vähemmän palveluja?

Asukastilaisuuksissa, joita on järjestetty myös Malmilla, Maunulassa ja Oulunkylässä, on tullut esille se, että jättikeskukseen ei suurimmalla osalla asukkaista ole suoria, vaihdottomia joukkoliikenteen yhteyksiä.

Toisaalta jättihankkeissa on sivuutettu se, että alueille suunnitellaan rakentamista kymmenille tuhansille uusille asukkaille. Esimerkiksi Maunulan terveysasema aiotaan lopettaa, vaikka sen viereen kaavoitetaan 15 000 – 17 000 asukkaan ns. boulevardikaupunginosaa, johon ei tule sote-palveluja.

Kaupunginosayhdistykset vetoavatkin sotepe-lautakuntaan, että lähterveysasemien ja neuvoloiden toimintaa jatketaan ja kehitetään lähterveysasemina, joiden kehittämiseen osoitetaan lisää resursseja ja joissa hyödynnetään Kivikon terveysaseman kokeilun positiivisia kokemuksia.

YRJÖ HAKANEN

Lopetetaanko nämä terveysasemat?

Kokoomuslainen apulaiskaupunginjohtaja **Laura Rätty** ja kokoomuksen valtuustoryhmän puheenjohtaja **Lasse Männistö** esittivät vuonna 2013 Helsingin lähterveysasemien lopettamista ja palvelujen keskittämistä 4–6 jättikeskukseen. Sittemmin sekä Rätty että Männistö siirtyivät yksityisen terveys- ja hoivabisneksen palvelukseen, mutta heidän suunnitelmansa etenee askel askeleelta. Terveysasemista on lopetettu jo neljä, kaksi on ulkoistettu yksityiseksi bisnekseksi ja lisää lopettamisia valmistellaan.

Uhanalaiset terveysasemat: Kivikko, Pihlajamäki, Puistola, Suutarila, Paloheinä, Maunula, Pitäjämäki, Munkkiniemi, Töölö, Laakso ja Viiskulma. Kontulan ja Laajasalon asemat korvattaisiin pienillä sivupisteillä. Ulkoistettujen Kannelmän ja Ruoholahden terveysasemien jatko on auki.

Helsingille 467 miljoonaa ylijäämää

Samaan aikaan kun helsinkiläisten palveluja vaivaa määrärahojen riittämättömyys, tekee kaupunki taas satoja miljoonia euroja ylijäämää. Viime vuoden tilinpäätös on peräti 467 miljoonaa euroa ylijäämäinen.

Satojen miljoonien ylijäämän tekeminen samaan aikaan, kun kaupunki investoi ennätyskellisen paljon, kuvaa kaupungin johdon haluttomuutta panostaa asukkaiden ja työntekijöiden hyvinvointiin.

Miljardi-investoinnit on rahoitettu viime vuonna käytännössä kokonaan kaupungin tulo- ja velkavaroilla. Liikelaitosten ja kaupunkiympäristötoimialan lisäksi ylijäämää kertyi koulutuksen, varhaiskasvatuksen, kulttuurin, vapaa-ajan sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämisestä.

Rahavarat yli 1,5 miljardia

467 miljoonaa on summa, joka viime vuodelta jäi viivan alle sen jälkeen, kun oli maksettu toimintamenot ja rahoituskulut sekä vähennetty poistot, satunnaiset erät ja tehty tilinpäätössiirrot. Kaupunkikonsernin rahavarat makaa pankkitileillä yli 1,5 miljardia. Lainasaatavia on enemmän kuin velkoja.

Kuvaavaa on, että kaupunki tekee liiketoiminnan lisäksi voittoja peruspalveluilla. Liikelaitosten ja kaupunkiympäristötoimialan lisäksi ylijäämää kertyi koulutuksen, varhaiskasvatuksen, kulttuurin, vapaa-ajan sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämisestä.

Kasvavassa kaupungissa tarvitaan tietysti investointeja, mutta myös en-

tistä enemmän palveluja ja työntekijöitä. Viime vuoden tilinpäätöksen luvut osoittavat, että kaupunginvaltuusto on panostanut rakentamiseen asukkaiden palvelujen ja hyvinvoinnin kustannuksella. (YH)

Helsingin tilinpäätös 2023

Toimintamenot 5 452 miljoonaa €
Tilikauden ylijäämä 467 miljoonaa, josta
– Kunta-Helsingin ylijäämä 438 milj.
– Sosiaali-, terveys- ja pelastustoimen ylijäämä 29 milj.
Investointien tulo- ja velkavaroitus 99 %
Henkilöstö 37 500

Miksi puhelin ei soi?

Tämä kysymys on mielessä monella ikäihmisellä ja vammaisella, kun takaisinsoittopalvelu ei toimikaan entiseen tapaan. Yhden kerran jälkeen joutuu soittamaan uudelleen ja uudelleen, jotta saisi yhteyden omalle terveysasemalle esimerkiksi aikaa varatakseen. Viime syksyn koronarokotusongelmien jälkeen Helsingin sote siirtyi vain yhden takaisinsoittoyriksen järjestelmään.

Vanhusneuvosto joutui syksyllä puuttamaan vanhusasiainvaltuutettu **Päivi Topon** kanssa siihen, että koronarokotusaikojen pystyi varaamaan vain sähköisen palvelun, MAISAn kautta. Kun MAISA tukkeutui, ikäihmiset eivät saaneet aikaa ja he lähtivät jonottamaan kaupungin ohjeen mukaisesti. Esimerkiksi Kallion virastotalon rokotuspisteellä oli satojen metrien jono, jossa monet uupuivat, sairastuivat eivätkä saaneet rokotusta, sillä jono katkaistiin.

Sote korjasi lopulta asian ja myös puhelimella pystyi varaamaan aikoja.

Palvelujen takaisinsoittoaajat eivät vastaa kaupungin oman ohjeen mukaisia aikaa eli että takaisin soitetaan samana päivänä, jota voimassa oleva lakikin edellyttää.

Samoihin aikoihin vuoden vaihteen kahta puolin vammais- ja eläkeläisjärjestöjen palvelujen järjestelmää muutettiin, jolloin kaikkien tuli soittaa vain yhteen numeroon tai tehdä matkavaraukset netin kautta. Myös entisten numeroiden piti olla toiminnassa. Toisin kuitenkin kävi. Vanhat numerot eivät toimineetkaan ja uusi numero oli jatkuvasti niin varattu, että monet jonottivat tuntikausia, kun puhelin ei soinnutkaan matkojen varaamista varten.

Helsingin kaupungin vanhusneuvoston varapuheenjohtaja **Olli Salin**.

Tämänkin katastrofin osalta joudutaan kysymään tiedotuksen perään ja EU:n esteettömyys- ja saavutettavuusdirektiivin vaatimusten siivuttamisesta. Miten kaupunki voi toimia näin vastuuttomasti?

Nyt pitää vammais- ja eläkeläisjärjestöjen vaatia korjausta näihin ongelmiin, sillä rahasta ainakaan ei ole puutetta, tekihän kaupunki 467 miljoonaa euroa ylijäämää ja sotepe-toimialakin kymmeniä miljoonia. Korjaus on vain tahdosta kiinni!

Puhelinasiat ja palvelujen saavutettavuuden pitää olla kunnossa niin lainsäädännön kuin direktiivin edellyttämällä tasolla, jotta Helsinki olisi maailman toimivin kaupunki!

OLLI SALIN

Helsingin vanhusneuvoston varapuheenjohtaja

Protestoi sotaa – äänestä rauhaa!

Euroopan unionin parlamentin vaalien suurin kysymys on eittämättä rauha. Sil- lä, millaisen suunnan EU ottaa vastates- saan maailmanpolitiikan jännitteisiin ja Venäjän provokaatioihin, on ratkaiseva merkitys koko maanosan kehitykselle. Mikäli valitaan aseistamisen ja sotapo- litiikan tie, pelataan uhkapeliä alueen noin 750 miljoonan ihmisen hengellä ja tulevaisuudella.

Euroopan vasemmistopuolue on teh- nyt laajan vaaliohjelman, jossa juuri rau- hankysymys nousee tärkeimmäksi. Kan- tavana ajatuksena on, että vasemmisto on voittanut, mikäli rauha voittaa. Ajau- tuminen Naton liekanarussa kohti täy- simittaista sotaa Venäjän kanssa, oli- si osoitus EU:n kykenemättömyydestä päättää itse omasta kohtalostaan. Tule- van EU-parlamentin on tehtävä päinvas- toin työtä jännitteiden liennyttämisen, diplomatian ja yhteisen turvallisuuden rakentamisen saralla. Sota Ukrainassa ei lopu sotimalla.

Eurooppalaiset maat jakavat keske- nään saman turvallisuuden tilan ja ovat riippuvaisia myös lähialueidensa tilan- teesta. Venäjä on tässä mielessä keskei- nen, samoin kuin Turkki sekä Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan maat. Kaikkien näiden vakaus ja hyvinvointi on sidottu Euroo- pan hyvinvointiin ja toisin päin.

Kuka maksaa laskut?

Myöskään EU:n sisäiset uhkatekijät ei- vät ole kadonneet minnekään. Sosiaali- nen epätasa-arvo ja ihmisten elinolojen sekä ympäristön tilan huononeminen uhkaavat Euroopan rauhaa. Kyky vasta- ta näihin haasteisiin riippuu siitä, miten paljon unioni joutuu sitomaan varojaan ja resurssejaan kilpavarusteluun ja ar- mejoiden ylläpitoon.

Ukrainan sodan hintalappu on jo ol- lut iso. Euroopan unioni on tukenut Uk- rainaa kaikkiaan 88 miljardilla eurolla ja sen jäsenmaat ovat itse käyttäneet tu-

EU-vaalit käydään poikkeuksellisissa oloissa. Siksi ne ovat myös erityisen tärkeitä, korosti puheenjohtaja Walter Baier esitellessään Euroopan vasemmiston vaaliohjelman.

keen suunnilleen vastaavan summan. Mikäli sota laajenisi unionin rajojen si- säpuolelle, kustannukset olisivat monin- kertaisia ja nekin katettaisiin ihmisten hyvinvoinnin kustannuksella.

Tie rauhaan

Miten sitten edetä turvumpaan tule- vaisuuteen? Ei rajoja sulkemalla ja ih- misarvoa polkemalla, vaan vahvistamal- la kansainvälisen oikeuden asemaa ja etsimällä diplomaattisia ratkaisuja. EU:n militarisoinnin sijaan Eurooppa tarvit- see suunnitelman rauhaa, turvallisuut- ta ja aseiden riisuntaa varten. Sen on pyrittävä ydinaseettomaksi maanosaksi.

EU:n on kannettava vastuunsa myös Palestiinan tilanteesta. Israelin epäin- himillisen hyökkäyksen pysäyttäminen, kansanmurhaan syyllisten saattaminen oikeuteen vastaamaan teoistaan ja Pa- lestiinan itsenäisyyden tunnustaminen ovat välttämättömiä askeleita kohti Lä- hi-idän tilanteen rauhoittamista.

Tarvitaan myös mahdollisuuksia ja paikkoja keskustella rauhasta ja yhti- seisestä turvallisuudesta. Helsingin turvallisuus- ja yhteistyökonferens-

sin (ETYJ) järjestämisestä tulee ensi vuonna kuluneeksi 50 vuotta. Se voi- si toimia lähtölaukauksena kohti uut- ta eurooppalaista rauhaan tähtäävää turvallisuuspolitiikkaa.

TIINA SANDBERG

Euroopan vasemmiston hallituksen jäsen,
ehdolla EU-parlamenttiin SKP:n listalla

SKP:n ehdokkaat EU-vaalissa

Heikki Ekman (Vantaa), **Joona Etto** (Po- sio), **Mervi Grönfors** (Tampere), **Taina Hollo** (Seinäjoki), **Tarja Kajari** (sitoutu- maton, Espoo), **Toni Kallioinen** (Joensu- u), **Jari Karttunen** (Vantaa), **Jonas Ket- tunen** (Kajaani), **Jarmo Knuutila** (Lap- peenranta), **Miguel Lopez** (Jyväskylä), **Jiri Mäntysalo** (Vantaa), **Petra Packalén** (Tampere), **Juha Päiväniemi** (Seinäjoki), **Hannu Salminen** (Helsinki), **Tiina Sand- berg** (Helsinki), **Akira Siivonen** (Pori), **Lauri Sulander** (Nokia), **Bex Tapanainen** (Tampere), **Liisa Taskinen** (Kotka) ja yk- si ehdokas, joka vahvistettiin tämän leh- den painamisen jälkeen.

skp.fi/vaalit/eurovaalit-2024

★ Euroopan vasemmisto

- Euroopan vasemmistopuolue, Party of the European Left on yli 40 radikaalin vasemmistolaisen, kommunistisen, sosialistisen ja punavihreän puolueen yhteenliittymä.

- Euroopan vasemmiston tavoitteena on luoda uusi järjestelmä, joka toimii kansojen eikä pääoman hyväksi. Se vastustaa kapitalistista riis- toa, ekologista tuhoa, sotaa, fasismia, rasismia, patriarkaatin ylivaltaa ja syrjintää.

- Suomen kommunistinen puolue on Euroopan vasemmiston jäsen. Vasemmistoliitto erosi jäsenyydestä 2022 ja on nyt tarkkailijajäsen. Euroopan vasemmiston puheenjohtaja on itävaltalainen **Walter Baier**. Suomesta sen hallitukseen kuuluvat SKP:n puheenjohtaja **Liisa Taski- nen** ja pääsihteeri **Tiina Sandberg**.

- Euroopan vasemmiston jäsenpuolueiden edustajat toimivat Euroo- pan parlamentissa vasemmistoryhmässä (GUE/NGL), joka sai edelli- sissä vaaleissa 41 paikkaa parlamenttiin.

- Euroopan vasemmisto toimii yhteistyössä 38 tutkimus- ja opintojär- jestön Transform Europe! -verkoston kanssa. Ne järjestävät yhdessä vuosittain mm. kesäyliopiston.

<https://www.european-left.org/>
<https://skp.fi/vaalit/eurovaalit-2024>

Eurooppalaiset ammattiliitot vastustavat leikkauspolitiikkaa ja vaativat oikeudenmukaisempaa kehitystä.

VAHVA LUKUSUOSITUS

"Oi niitä aikoja! on ehdotonta tietä- mystä osoittava, motivoitunut teos." – Veli-Pekka Leppänen, Helsingin Sanomat

Tero Heinänen

Oi niitä aikoja! Unohtumattomien ven- näläis- ja neuvostolaulujen tarina. 272 sivua ja runsas kuvitus

25 €

Kirjan yksi vahvuus onkin, että siinä käy- dään Iranin tilannetta läpi niin men- neisyydessä, nykyisyydessä kuin myös tulevaisuudessa.

– Ari Sardar, Tiedonantaja

Binar Mustafa

Nainen, elämä, vapaus! Iranin protestit ja naisten vallankumous.

95 sivua

10 €

Kirjan kuvaama Pakinkylä oli kuin 1900-luvun alkupuolen teollisuusyhteisö ilman tehdasta (Seppo Aalto) tai radan- varren työväenyhteisö ilman junarataa (Samu Nyström). Yhden kylän mikrohis- toriaa tutkimalla kirja kertoo siitä, mikä saa ihmiset toimimaan.

– Historiantutkijat Seppo Aalto ja Samu Nyström

Maija Hakonen

Kun Pakila oli punainen. Julkinen ja maanalainen työväenliike Pakinkylässä 1919-1944.

347 sivua ja runsas kuvitus

20 €

www.tiedonantaja.fi/kauppa
kirjojen hintoihin lisätään postikulut.

Suomi osaksi USA:n tukikohtien verkostoa

DCA-sopimuksen mukaan USA saa oikeuden tuoda Suomeen aseita ja joukkoja ilman, että sen tarvitsee sopia tästä enää mitään Suomen kanssa.

Eduskuntaan on tulossa Suomen ja Yhdysvaltojen välille neuvoteltu puolustusyhteistyösopimus (DCA). Siitä ei ole käyty juuri lainkaan julkista keskustelua, vaikka sopimus lisää jännitteitä Suomen itärajalta ja rajoittaa Suomen itsemääräämisoikeutta selvästi enemmän kuin Nato-sopimus.

Vapaus valita toisin -yhdistys, Rauhaliitto ja Rauhaneuvalustajat järjestivät maaliskuussa Helsingissä kuulemistilaisuuden DCA-sopimuksesta. Mukaan oli kutsuttu myös eduskuntaryhmien edustajat, mutta vain SDP:n ja VAS:n edustajat tulivat. Kovatasoisten asiantuntijoiden kriittiset arviot eivät kiinnostaneet myöskään mediaa.

Ydinaseet ja DCA

DCA-sopimus antaa Yhdysvalloille oikeuden tuoda Suomeen esteettä joukkoja ja aseita sekä perustaa tänne tukikohtia ja asevarastoja. Siinä ei aseteta mitään rajoituksia sille, millaisia aseita ja miten paljon Suomeen saa tuoda.

Tämä herätti presidentinvaaleissa keskustelua ydinenergialaista, joka kieltää ydinaseiden tuomisen, sijoittamisen ja kuljettamisen Suomen kautta. **Alexander Stubb** oli valmis muuttamaan lakia ydinaseiden sallimiseksi.

Entinen ulkoministeri **Erkki Tuomioja** muistutti kuulemistilaisuudessa, että Suomi ei ole ainoa Nato-maa, jonka lainsäädäntö kieltää ydinaseet alueellaan.

– Ydinaseiden levittäminen laajemmalle ei tehostaisi globaalia ydinasepelotetta tai parantaisi niitä alueelleen sallivien maiden turvallisuutta. Se päinvastoin ruokkisi vaarallisella tavalla käsitystä rajoitetun ydinsodan mahdollisuudesta ja madaltaisi ydinaseiden käyttökynnystä.

Ydinaseolonkustelu perustuu tunneperäiseen käsitykseen, että meidän olisi tavoiteltava Yhdysvaltain suosiota luopumalla kaikesta omaehtoisesta harkinnasta ja suvereniteettimme varjelemisesta, Tuomioja arvioi.

Ydinsotaan liittyvät riskit ovat Suomalaisella ja Yhdysvalloilla erilaiset, korosti Aleksanteri-instituutin emeritusprofessori **Markku Kivinen**.

– Liittyminen Natoon on yritys ratkaista Venäjän läheisyyteen liittyvä riski kertaheitolla, mutta se ei ole mahdollista. Ulko- ja turvallisuuspolitiikassa riskien hallintaa ei voi ratkaista siltä pohjalta, että ainoa ulottuvuus on varustautua yhä enemmän ja enemmän.

Kun puhutaan, että Venäjän on kärsittävä tappio Ukrainassa, kannattaa muistaa **John Kennedyn** varoitus ydinasevaltion ajamisesta tilanteeseen, jossa sen

vaihtoehdot ovat ydinaseiden käyttö tai nöyryyttävä tappio, Kivinen varoitti.

Alueelliset hegemoniapyrkimykset

Erikoislähettiläs **Heikki Talvitie** näki DCA-sopimuksen osana hegemoniataistelua maapallon resurssien käytöstä. Hän katsoi sopimuksen vaikuttavan Suomeen kolmella tavalla.

– Amerikkalaisten ja Naton läsnäolo lähes koko Suomen alueella ja ilmatilassa on luonnollisesti asia, jota Venäjä ei katso suopeasti, ja vastavoimaa itärajan taakse tullaan luomaan. Venäjällä ei ole kuitenkaan mitään intressiä hyökätä Suomeen, ellei Suomen alueelta kohdistu siihen akuutti uhka.

Suomen ja muiden Pohjoismaiden DCA-sopimuksilla Yhdysvallat saa Pohjoislaan 47 tukikohtaa.

– Tarkoituksena on neutralisoida Venäjän vaikutus Itämerellä ja arktisella alueella, myös rajata Kiinan vaikutus arktisilla alueilla mahdollisimman pieneksi. Kun näitä päämääriä ei voi saavuttaa puolustuksellisilla toimilla, on eskalaatiovaara ilmeinen.

Ja kolmanneksi, liittoutuminen Yhdysvaltojen kanssa vie suomalaiset sotilaat osallistumaan aseellisiin kriiseihin ympäri maailmaa.

Ei ole kyse Suomen puolustuksesta

DCA-sopimuksessa ei ole kysymys Suomen puolustuksesta vaan Yhdysvaltain intressistä liittää Suomi ja muut Pohjoismaat, Itämeri ja läntinen arktinen alue omaan sotilaalliseen toimintakenttäänsä, maailmanlaajuiseen tukikohtien imperiumiinsa, totesi kirjailija **Veronica Pimenoff**. Yhdysvalloilla on oman alueensa ulkopuolella noin 800 tukikohtaa yli 130 maassa.

– DCA-sopimus koostuu luettelosta

USA:n joukkojen oikeuksista tulla ja mennä omassa komennuksessaan ja harjoittaa omia sotilaallisia toimiaan Suomen voimatta tekemisiin puuttua, edes tietää niistä. Suomella on sen sijaan velvollisuuksia antaa maksutta alueita, avustaa ja turvata vieraan toimintaa ilman veto-oikeutta missään asiassa.

Emeritusprofessori **Lassi Heininen** muistutti, että itärajan ohella Suomi on tärkeä arktisen alueen takia.

– Amerikkalaisten asiantuntijoiden mukaan Yhdysvallat pyrkii nyt murtaamaan Venäjän kostoiskukyvyn. Se yrittää estää Venäjän sukellusveneiden pääsyn Kuolan niemimaan tukikohdista Pohjois-Atlantille ja pohjoiselle Jäämerelle.

Asettuuko Suomi osaksi tätä hegemoniapyrkimystä tilanteessa, jossa on ilmastonmuutoksen ja luontokadon kaltaisia isoja globaaleja haasteita. Ymmärättävätkö päättäjät puolustusyhteistyöhön Yhdysvaltojen kanssa liittyvät riskit, Heininen kysyi.

Ketä kuullaan?

Lapin yliopiston professori **Laura Junka-Aikio** muistutti, että Lappi ei ole ”tyhjä maa” ja maahan liittyvät kamppailut ovat alueella isoja kysymyksiä. Lapissa on jo ennestään hankaluuksia päällekkäisestä maankäytöstä – kaivokset, tuulivoimahankkeet ja monet muut. Sotilaallinen maankäyttö lisää näitä vaikeuksia.

Junka-Aikio mainitsi esimerkkinä maaliskuisen Naton sotaharjoituksen, jonka järjestäminen Käsvärren Lapissa oli suomalaisen prikaatinkenraalin mielestä helppoa, koska kyse oli ”valtion maista”.

– Jos edes kansallisella tasolla ei hahmoteta, mistä puhutaan, kun toimitaan saamelais- ja poronhoitoalueella, että kun sotilasjoukot tulevat ulkomailta?

Kuvaavaa on sekin, että saamelaiskäräjiä ei kuultu DCA-sopimusta valmisteltaessa.

Kun **Sanna Marinin** hallitus käynnisti sopimuksen valmistelun, ei sen tavoitteista ja reunaehdoista käyty mitään keskustelua eduskunnassa. Nytkin keskustelua järjestävät lähinnä rauhanjärjestöt (joiden avustuksista Orpon hallitus on leikkannut suurimman osan pois).

Löytyykö vielä kansanedustajia, joilla on rohkeutta kyseenalaistaa militarismi ja tahtoa Suomen itsenäiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan?

YRJÖ HAKANEN

DCA-kuulemistilaisuus on katsottavissa verkossa <https://www.youtube.com/@Vapausvalitaisin/videos>

Kriittisiä arvioita DCA-sopimuksesta esittivät paneelissa (vasemmalta lukien) päätoimittaja Arja Alho, professori Laura Junka-Aikio, ex-ulkoministeri Erkki Tuomioja, erityislähettiläs Heikki Talvitie, kirjailija Veronica Pimenoff sekä emeritusprofessorit Markku Kivinen ja Lassi Heininen.

★ Quo vadis Europa? ★

Niin, minne menet Eurooppa? Euroopan Unioni on rauhan- ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden projektina hukkunut militarismiin, asevarustelun ja uudenlaisen nationalismiin syvään suohon. EU:n poliittinen eliitti on manannut esiin voimia, joita se ei enää kykene hallitsemaan.

Uhkakuviin perustuvilla syväkertomuksilla on luotu lähes massapsykootinen henkinen ilmasto, jossa ”pakon saneleminen järjestykseen” vedoten voidaan perustella massiivinen asevarustelu välttämättömänä ja turvallisuutta lisäävänä tekijänä. Vähemmälle huomiolle jäävät silloin inhimillisen kehityksen ja tulevaisuuden kannalta tarpeelliset investoinnit.

Alasajon kohteeksi ovat joutuneet niin terveydenhuolto, koulutus kuin kulttuurikin. Puhumattakaan etenevän, sotien ja varusteteollisuuden entisestään kiihdyttämän ilmastokatastrofin välttämättömästä hoitamisesta.

Lähes myytinomainen tarina läntisestä, vapaasta arvoyhteisöstä on todellisuudessa vapauden sijaan nationalistisen ja kolonialistisen hegemonian lietsomista. Militaristinen ajattelu tunkeutuu useille, lähes kaikille yhteiskunnan osa-alueille. Vihollis- ja uhkakuvien luominen on johtanut vakavaan diplomaattiseen epäsymmetriaan. Se, mikä on tuomittavaa joillekin, on taas joillekin vain lievästi paheksuttavaa, jopa jossain määrin hyväksyttävääkin. Tämä tekopyys on noussut räikeästi esiin hallituksemme suhtautumisessa Israelin palestiinalaisiin kohdistamaan kansanmurhaan.

Se, että tuomitsen Venäjän sotatoimet Ukrainassa, ei tarkoita sitä, että hyväksyn Euroopan Unionin militarisoimista ja integroitumista Natoon ja Yhdysvaltoihin. Voimapolitiikalla ja varustautumisella ei saavuteta kansojen enemmistön toivomaa tulosta, nimittäin rauhaa. Sotaa ei voida voittaa, ainoastaan rauha voidaan.

Militarismien myötä yhteiskunnallinen kehitys kulkee kohti yhä autoritaarisempaa poliittista kulttuuria niin Euroopassa kuin meillä Suomessakin. Pyrkimyksenä näyttää olevan rajoittaa yhä enemmän ja jopa illegalisoida kansalaisten ulkoparlamentaarisia vaikutusmahdollisuuksia, ja kaiken tämän ympärillä leijuu kasvava äärioikeiston uhka.

Muutos on mahdollinen. Poliittiset lakot kotimaassa, ympäristö- ja rauhanliike sekä laaja ay-väen liikehdintä eri Euroopan maissa osoittavat, että politiikan suuntaa halutaan muuttaa ihmiskunnan enemmistön etuja vastaavaksi. Kansalaisaktivismi on todellinen muutosvoima. Historiassa on hetkensä ja hetkensä.

Nyt on yhä voimakkaammin nostettava esiin tunnukset: RAUHAA!, RAHAT HYVINVOINTIIN, EI ASEISIIN! Ja kiinnitettävä huomiota niihin motiiveihin ja rakenteisiin, joista imperialistiset valtiointressit kumpuavat.

Bertolt Brechtin sanoin: Ei mikään ole maailmassa muuttumatonta saa suureksi pieni ja päiväksi yö.

HANNU SALMINEN
Näyttelijä, ehdolla EU-parlamenttiin SKP:n listalla

Lämmin tuuli kaduilla on Gazasta

Mielenosoitukset ovat keränneet Helsingin kaduille viikoittain tuhatpäisiä joukkoja, kymmeniä puhujia ja rikkaan kirjon esiintyjä. Tilaisuuksissa on vaadittu Suomen hallitukselta toimia tulitauon edistämiseksi, "Daavidin linko" -ohjuskauppojen perumista ja toimia Israelin valtion apartheid järjestelmän purkamiseksi. Humanitaaristen avustuskäytävien avaamista vaadittiin jo 16. lokakuuta julkaistussa "Tulitauko Gazaan" vetoamuksessa, jonka on allekirjoittanut yli 17 000 suomalaista.

Suomalaisten ja eurooppalaisten instituutioiden arkuus toimia tässä asiassa ja niiden kaksinaismoraali on osaltaan johtanut todistamiimme joukotuhoon ja nälkäkuolemiin Gazassa. Miten meni, noin niinku omas-ta mielestä **Petteri Orpo** ja **Elina Valtonen**?

Euroopassa on ollut liikkeillä miljoonia. Yhteisenä vaatimuksena on se, että Israelin valtio noudattaa kansainvälistä lakia ja että maailma seisoi jakamattomien ihmisoikeuksien tukena.

Säännölliset mielenilmaisut ovat toimineet oppikouluna, jossa rauhanliikkeen toimijat, työväenluokkaiset aktivistit, yliopistolaiset, palestiinalaisten hädän koskettamat kaupunkilaiset, palestiinalaiset sekä Lähi-Idän kulttuuripiiristä vaikuttaneet ovat löytäneet toisensa. Kaduilla nähdyt mielenilmaisut ovat de-kolonialistisia, moniaistillisia ja kauniita. Pöly ei näytä laskeutuvan vaan se on saamassa poliittisen muodon.

Järjestäytyminen on tapahtunut kamalien tapahtumien varjossa. Valtiot, jotka ylläpitävät tiiviitä liittolaissuhteita Israeliin ovat yrittäneet rajoittaneet solidaarisuuskokouksia. Esimerkiksi Saksassa on mielenosoittajia vangittu käyttäen verukkeena jopa vain palestiinalaisten kansallisten symbolien esittämistä. Ihmisten tahtoa ei ole kuitenkaan onnistuttu nujertamaan vaan toisensa löytänyt, sitkeä joukko ihmisiä on oppinut toimimaan yhdessä.

On otettu käyttöön lisää vaikuttamisen keinoja. Esimerkiksi Belgiassa, Italiassa ja Kreikassa ay-väki on kieltäytynyt lastaamasta aseita Israeliin vietäväksi. Suomessa osuuskauppoja vaaditaan boikotoimaan Israelin laittomissa siirtokunnissa valmistettuja tuotteita...

Suomessa ei ole ollut näkyvää pyrkimystä rajoittaa mielenilmauksia. Valitettavasti virkavallan kaduilla osoittama kyvykyys toimia tässä vaativassa ympäristössä, ei heijastu poliittisten päättäjien tai median kykyyn käsitellä asiaa. Havaitsemme tiedollisen epäsymmetrian, jolla tulee olemaan pitkäjänteinen vaikutus: Päättäjät ovat käretyneet tyhjien sanojen taakse... Ihmiset kaduilla näkevät toisensa ja uskovat toisiinsa.

Tapa, jolla julkista keskustelua on hiljennetty valtamedioissa, osoittaa että kansalaistoiminta on tärkeämpää kuin koskaan. Palestiina-solidaarisuusliikkeen toimijat ympäri Euroopan eivät vaikene eivätkä alistu. Näin on toimittu historiallisesti aina kun on työskennelty jakamattomien ihmisoikeuksien eteen ja se on johtanut isoihin muutoksiin.

EERO YLI-VAKKURI

Suomen Palestiina-verkoston aktiivi, kuvataiteilija

Kirjoittajamme Eero Yli-Vakkuri kuvassa vasemmalla.

TOIVO KOVISTO

Älä tue kansanmurhaa – boikotoi israelilaisia tuotteita

YRJO HAKANEN

Suomen palestiinalaisten siirtokuntayhdistyksen järjestämä mielenosoitus Gazan lasten puolesta hiljensi ihmiset kadun varrella.

Israelin hyökkäyksessä Gazaan on kuollut jo lähemmäs 40 000 palestiinalaista, tuhannet ovat kateissa, 75 000 on vakavasti loukkaantunut ja 2 miljoonaa joutunut jättämään kotinsa. Lähes kaikki sairaalat on tuhottu. Suurin osa ruokaa, vettä ja lääkkeitä kuljettavista rekoista ei ole päässyt perille. Lapsia kuolee nälkään.

– Tilanne Gazassa on järkyttävä. Israelin tarkoitus on puhdistaa koko alue palestiinalaisista, kertoi Suomen palestiinalaisten siirtokuntayhdistyksen aktiivi **Sadek Elwan** huhtikuun alussa Stoassa.

Palestiinalaisten sorto on alkanut kauan ennen 7. lokakuuta, jo sata vuotta sitten. Israel on miehittänyt vähitellen yhä suuremman osan Palestiinan alueista.

– Nyt pakkosiirtoja kiihdyttää Gazan edustalta Välimereltä löytyneet arviolta yli 600 miljardin dollarin arvoiset kaasuvarat.

Sadek Elwan on itse Itä-Helsingin ja Koillis-Helsingin kasvatti, mutta hänen sukunsa on Pohjois-Gazasta. Monet sukulaiset ovat kuolleet ja parhaillaan etsitään kateissa olevaa nelivuotiaa tyttöä.

– Gazassa on tapahtumassa yksi hirvittävimmistä ja myös näkyvimmistä kansanmurhista, koko maailman silmien edessä.

Israel on kiihdyttänyt väkivaltaa myös Länsirannalla, jossa siirtokunnat ovat ryöstäneet lisää palestiinalaisten maita. Tämäkin osoittaa, että kyse ei ole vain Hamasista – Länsirannallahan Hamasilla ei ole asemaa.

Mitä tekee Suomi?

Samaan aikaan Suomi on tehnyt satojen miljoonien asekauppoja Israelista.

– Olen syntynyt Suomessa, mutta kun katson **Petteri Orpon** ja **Riikka Purran** hallitusta, minua hävettää sanoa, että olen suomalainen, Sadek toteaa.

– Kun käyn Prismassa, siellä on israelilaisia Medjool-taateleita, joista suuri osa on kasvatettu Israelin laittomissa siirtokunnissa. Puhumattakaan appelsiineista ja muista israelilaisista tuotteista. Sen sijaan Lidlissä on tarjolla iranilaisia ja tunisialaisia taateleita. Eikö juuri osuuskaupan pitäisi olla se, joka ei ota myyntiin YK:n laittomaksi toteamien siirtokuntien tuotteita.

Sadek Elwan on ollut sitoutumattomana ehdokkaana Reilun osuuskaupan puolesta -liistalla HOK-Elannon edustajiston vaalissa, koska haluaa vaikuttaa myös sisältä päin ja tuoda esille vaihtoehtoja, joita voidaan kustannustehokkaasti ja vastuullisesti tarjota kauppoissa israelilaisten tuotteiden tilalle.

Eikä kyse ole vain osuuskaupasta. Esimerkiksi Espresso House ja Starbucks-kahvilat, McDonald's ja ruokalahetti-firma Wolt toimivat laittomissa siirtokunnissa.

– Aina löytyy vaihtoehtoja. Viimeisin esimerkki on Palestine Cola, jota on tullut myyntiin myös Suomeen, ainakin Helsingin Puhokseen ja Turun Varissuolle.

Vaihtoehtoisia medioita

Uutisointi Palestiinan tilanteesta on Suomessa suurelta osin yksipuolista ja Israelia tukevaa. Mutta on myös vaihtoehtoisia mediaa ja sen takia valtamedia ei voi täysin vaieta Israelin julmuuksista.

Elwan näkee yhtenä synnä TikTokia vastaan Yhdysvalloissa käynnistyneelle kampanjalle sen, että kiinalaistustainen

TikTokissa on julkaistu paljon enemmän palestiinalaista kuin israelilaista sisältöä.

Israel on ensimmäisten joukossa iskenyt Gazassa toimittajiin. Ilman digitaalisilla sim-korteilla toimivia nettiyhteyksiä Israel olisi kyennyt sulkemaan kokonaan toimittajien yhteydet Gazasta.

– Minäkin olen mukana kansainvälisessä kampanjassa, jossa kuka tahansa voi ostaa elektronisen sim-kortin ja se lähetetään Gazassa toimiville vapaaehtoisille, jotka lataavat sen puhelimeensa vähän niin kuin saldolipukkeen, Sadek Elwan kertoo.

Mielenosoitukset jatkuvat

Vaikka Suomessakin on osoitettu loka-kuusta alkaen joka viikko mieltä tulitauon ja humanitaarisen avun saamiseksi Gazaan, Israel jatkaa kansanmurhaa eikä Orpon hallitus ole sitä tuominut. Jossain vaiheessa tämä on turhauttanut, mutta mielenosoitusten jatkaminen on tärkeää.

– Ne vähät kerrat, kun joku palestiinalainen on päässyt Suomessa televisioon, se on tapahtunut mielenosoitusten myötä. Mielenosoituksissa on myyty tuotteita, millä on tuettu gazalaisia. Ne ovat meille palestiinalaisille myös turvallinen paikka purkaa tunteita yhdessä muiden kanssa. Lisäksi mielenosoitukset ovat viesti muille, myös kansainvälisesti. Samalla on tärkeä osallistua ja vaikuttaa erilaisissa järjestöissä, ammattiliitoissa ja puolueissa, palestiinalainen aktivisti Sadek Elwan korostaa.

YRJO HAKANEN

<https://www.instagram.com/palestiina.fi/>

Boikotoi näitä

Suomessa myydään mm. seuraavia israelilaisia tuotteita:

- Mehadrin (Jaffa) hedelmät.
- Carmel-Agrexcon hedelmät, vihannekset ja säilykkeet.
- Hadiklaim taatelit. Sabran hummus ja dipit. Tivallin kasvisruuat. Hälsans Kök -soijarouhe.
- Kosmetiikkatuotteita mm. Ahava, Dead Sea Magik, Gadi, Vivo, Nevo, MoroccanOil ja Arganicare, Sea Spa Skincare.
- Ronen Chen muotivaatteet.
- Amav, Tiny Love ja Lupilu Babywipes lelut.

<https://akys.kapsi.fi/wordpress/palestiina/boikotoi-israelilaisia-tuotteita/>

YOUNES AL-SHEIKHKHALILI

Sadek Elwan on itä-helsinkiläinen palestiinalaisten siirtokuntayhdistyksen aktivisti.

HEKA:n vuokriin voi vaikuttaa!

Asukkaiden toiminta sai päättäjät pienentämään HEKAn vuokrien korotuksia.

Helsingin kaupungin asunnot, eli HEKA, korotti viime vuonna vuokriin poikkeuksellisen paljon. Ilman asukkaiden sitkeää puolustustaistelua korotus olisi ollut vielä paljon suurempi. Asukkaiden yhteydenotot mediaan, erilaiset tapahtumat, mielenosoitukset ja mielipidekirjoitukset saivat kaupungin pääomittamaan omistamiaan HEKA:aa ja HASO:oa (Helsingin asumisoikeus Oy) yhteensä 20 miljoonalla eurolla.

Tänä vuonna edessä ovat jälleen vuokrankorotukset. Vuokrien kautta kerättävä rahoitus ei noussut sille tasolle, jolle yhtiön johto ja toimitusjohtaja **Jaana Närö** olisi sen halunnut nostaa.

Korkojen nousu, joka esitettiin tärkeimmäksi perusteluksi vuokrien isoilla korotuksille, ei asukkaille lähettyjen vuokralaskelmien mukaan ollut yhtiön suurin ongelma. Esimerkiksi tyhjen asuntojen ja lämmityksen nousevat kustannukset olivat isommat kulut kuin korkokulut. Asukkaille ei ole perusteltu, miksi HEKA:n asunnoissa kaukolämmitys kallistuu nopeammin kuin muilla. Se on myös asia, johon kaupunki voisi energyyhtiö Heleen omistajana vaikuttaa.

Tyhjien asuntojen osalta HEKA:n ta-

louden ja hallinnon valvoja **Tuomas Anttila** on pyytänyt ja saanut selvityksen. HEKA:n on varauduttava väistöasunnoilla isojen remonttien aikana asukkaiden asuttamiseen, mutta merkittävä osa yli 2 kuukautta tyhjiillään olevista noin 1 200 asunnosta on tyhjiillään HEKA:sta johtuvista syistä.

Asuntojen tarkastuksissa, remontoineissa ja jopa niiden ilmoittamisessa vuokrattavaksi HEKA:n sisällä on ongelmia. Tämä tehottomuus maksaa asukkaille miljoonia euroja vuodessa. Mikäli tämä asia saataisiin kuntoon, se leikkaisi korotuspaineista. Lisäksi HEKA on hakenut itse säästöä henkilöstöstä ja muusta toiminnasta.

Asukkaiden ottaminen mukaan säästöjen suunnitteluun olisi kaikkien etu. Korjausten ja maksettujen palveluiden, kuten siivouksen ja pihatöiden, valvonta niin, ettei HEKA maksaisi täyttä hintaa puolikkaasta työstä, olisi kaikkien etu.

TIINA SANDBERG

Asukastoimikunnan puheenjohtaja, Suutarilan ATK:n ja HEKA ANK:n jäsen

Kaikkien Lapinlahti

Lapinlahden entisen sairaalan rakennusten ja puiston tulevaisuudesta on väännetty jo monia vuosia. Siitä on tarkoitus tehdä lähiaikoina ratkaisuja.

Kansainvälisen sijoitusyhtiö NREP havitteli Lapinlahtea kaupalliseen hotelli- ja kiinteistöbisnekseen. Tätä ajoi voimakkaasti **Jan Vapaavuori** (kok), joka siirtyi itse pormestarikautensa jälkeen NREPin palvelukseen.

Jostain syystä myös **Anni Sinnemäen** (vihr) johtama kaupunkiympäristölautakunta halusi valmistella NREPin kanssa suunnitelmaa, joka olisi mahdollistanut Lapinlahden siirtymisen suurelta osin yksityisen bisneksen hallintaan.

Helmikuun lopussa NREP ilmoitti kuitenkin vetäytyvänsä Lapinlahdesta, koska ei uskonut saavansa siitä tarpeeksi tuotavaa bisnestä.

Lapinlahti 360

Maaliskuun lopussa jättivät Lapinlahden nykyiset kulttuuri-, taide- ja mielenterveysjärjestöt ja Lapinlahti-säätiö kau-

pungille Lapinlahti 360 -suunnitelman alueen tulevaisuudesta ja rakennusten kunnostamisesta. Sen lähtökohtana on Lapinlahden kehittäminen kaikille avoimena tilana ja alueen suojeluvarjojen vahvistaminen.

Kaupunki on pitkään laiminlyönyt omistamiensa kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden Lapinlahden rakennusten kunnossapitämistä. Lapinlahti 360 -suunnitelman lähtökohtana on rakennusten kunnostaminen vaiheittain, säilyttävästi ja ylikorjausta välttäen. Se olisi osittain myös kuntouttava sosiaalinen hanke.

Ehdotukseen sisältyy myös konkreettinen suunnitelma hankkeen rahoittamisesta. Vajaan 30 miljoonan hankkeesta kaupunki rahoittaisi vain kolmasosan, mutta sillä olisi enemmistöasema perustettavassa kiinteistöyhtiössä.

Lapinlahti-yhteisö on esittänyt vaihtoehdon myös kaupungin kaavaileman satamatunnelin linjaukselle, joka lohkaisi osan Lapinlahden puistosta.

<https://lapinlahti.org/>

Lapinlahden entisen sairaalan rakennukset ja puisto kuuluvat kaikille. Niitä ei saa alistaa bisnekselle, vaaditaan kuntalaisaloitteessa, joka julkistettiin Oodissa.

Yhteensiittymän julkistamistilaisuus oli Lapinlahdessa.

Paikallistoimijoiden yhteensiittymä Helsinkiin

Kymmenien paikallisten kansalaisliikkeiden, asukas- ja ympäristöjärjestöjen toimijat ovat perustaneet Kaikkien Helsinki-yhteensiittymän. Tarkoituksena on voimaannuttaa kansalaisliikkeitä tarjoamalla solidaarisuutta, tukea ja joukkovoimaa hyvän, kauniin, terveen ja reilun kaupungin kehittämiseksi.

Yhteensiittymän hyväksymässä Kaikkien Helsinki manifestissa avataan mahdollisuuksia tehdä Helsingistä "inhimillisempi, ekologisempi ja kaupunkilaisten arvoja paremmin peilaava ja prosesseiltaan toimivampi kaupunki, jota kehitetään kaupunkilaisten – ei rakennusyhtiöiden, kiinteistökeinottelijoiden tai sijoittajien – ehdoilla"

Kaupunki kuuluu kaikille

Kaupunki kuuluu kaikille ja kaikkien, joihin kaupunki ja sen kehitys vaikuttavat, tulisi olla aidosti osallisia kaupunkia ja kaupunkitilaa koskeissa päätöksissä. "Ei riitä, että kaupunki harjoittaa osallisuuspesua toimilla, joilla on vain vähäinen merkitys ja vaikutus kaupungin kehityksessä. Päälle liimattujen osallistumis- ja vaikuttamismuotojen sijasta ehdotamme suurempaa ja kaikkien halukkaiden äänet etsivää ja huomioon ottavaa paikallisdemokratiaa".

Yhteensiittymän perustamistilaisuudessa olivat mukana muun muassa Stansvikin metsän, Matokallion, Riistavuoren puiston, Lapinlahden, Suvilahden skeittiparkin, Pihlajamäen ja muiden lähiterveysasemien, Keskuspuiston ja Kallahden puolesta toimineiden asukas- ja ympäristöliikkeiden edustajat.

Osa näistä liikkeistä on jo saanut voittoja, kuten Keskuspuiston ja Matokallion pelastaminen rakentamiselta. Joissain on saatu osavoittoja, kuten Stansvikin asemakaavan avaaminen uudelleen arviotavaksi ja sijoitusyhtiö NREP:n vetäytyminen Lapinlahden entisen sairaalan alueelta. Paikallisten toimijoiden yhteistyöllä voidaan vaikuttaa myös moniin kaupungin palveluihin ja kulttuuriin koskeviin ratkaisuihin.

Yhteensiittymä on puoluepoliittisesti sitoutumaton ja valmis tekemään yhteistyötä kaikkien niiden kanssa, jotka sitoutuvan sen keskeisiin arvoihin ja periaatteisiin. Se pyrkii parantamaan demokratiaa tuomalla siihen lisää paikallisia ja osallistavia elementtejä.

<https://kaikkienhelsinki.fi/>

Lääkekorvausten alkuomavastuun poistamiseksi

Parhailaan kerätään nimiä kansalaisaloitteeseen lääkekorvausten alkuomavastuun poistamiseksi. SKP:n Sote-ryhmä on kampanjoinut aktiivisesti kansalaisaloitteen puolesta.

Aloitteen kirjoittaminen alkoi syksyllä 2023 ja se tuli vireille kansalaisaloite.fi-palvelussa tämän vuoden alussa nimellä "Lääkekorvausten alkuomavastuusta luovuttava". Osana kampanjaa olemme olleet yhteydessä potilas-, eläkeläis- sekä sosiaali- ja terveysalan ammattijärjestöihin. Toverit ovat jalkautuneet kadulle allekirjoituksia keräämään.

Kansalaisaloitteet tarjoavat keinon, jolla saamme näkyvyyttä ja korjauksia nykyisen lainsäädännön ongelmille. Pitkään jatkunut oikeistolainen politiikka on ajanut proletaarit ja etenkin pienituloiset yhä ahtaammalle. Olemme siis kommunistisen puolueen ydinasiassa: yleisessä hyvinvoinnissa ja soraan vastustamisessa.

Mistä aloitteesta on kysymys?

Alkuomavastuu tarkoittaa, että lääkekustannuksista voi saada korvausta vasta vuosittaisen 50 € maksun jälkeen. Sen määrittää sairausvakuutuslain 5 luku 3 a §, jonka vaadimme poistettavaksi.

Alkuomavastuun vuoksi köyhimmät joutuvat valitsemaan ruoan ja lääkityksen välillä. Seurauksena on terveysongelmia, toimintakyvyn laskua ja palvelutarpeen kasvua. Toimeentulotuen virheelliset päätökset, sosiaaliturvan alkikäyttö sekä lääkkeiden korvaus- ja saavuusvaikeudet estävät monessa tapauksessa alkuomavastuun kattamisen osana sosiaaliturvaa. Alkuomavastuun maksaminen ajoittuu lisäksi alkuvuoteen, jolloin monet muutkin maksut erääntyvät.

Jokainen on oikeutettu lääkinälliseen apuun, turvaan sairauden aikana sekä tehokkaaseen sosiaaliturvaan. Alkuomavastuun vuoksi tämä ei toteudu.

Tämä loukkaa yhdenvertaisuutta ja oikeutta ihmisarvoiseen elämään. Laki on tältä osin vastoin useita ihmisoikeusoppimuksia sekä Suomen perustuslakia.

ROSA WARSKI

Kansalaisaloitteen voi allekirjoittaa täällä:
<https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/13017>

Lisätietoja:
<https://www.alkuomavastuu.fi/kansalaisaloite/>

Rosa Warski, yksi kansalaisaloitteen tekijöistä.

Annelin aika – legendaarisen näyttelijän elämä puhuttelee yhä yli sukupolvien

Ikonisen näyttelijän **Anneli Saulin** uskomattomasta elämästä kertova dokumenttielokuva *Annelin aika* sai ensi-iltansa alkuvuodesta järjestetyillä DocPoint-festivaaleilla. Syksyllä laajempaan leveykseen tulevan dokumentin ohjannut **Saara Cantell** on erityisen ilahtunut nuorilta tulleesta palautteesta.

– Vaikka voittoa festivaalilla ei tullut, oli yleisöpalautteet tosi ihanaa ja innostavaa, Cantell kuvailee.

– Olin ajatellut, että kohderyhmänä olisi vähän vanhemmat ihmiset, jotka muistavat Anneli Saulin ja hänen elokuvansa, mutta kiittävää palautetta tulikin paljon myös nuoremmilta. Moni oli kokenut dokumentin feministiseksi, hauskaksi ja voimaannuttavaksi.

Kohtaamisia

Cantell ja vuonna 2022 menehtynyt Sauli tutustuivat toisiinsa Saulin näytellessä Cantellin ohjaamassa *Kohtaamisia* –nimisessä elokuvassa vuonna 2009 ja heistä tuli ystäviä.

– Siitä lähtien tavattiin säännöllisesti ja aina kun Anneli kertoi elämästään, ne kaikki käänteet – sekä hän myös henkilönä – olivat aivan uskomattomia. Me vitsailtiin aina, että hänestä pitäisi tehdä elokuva, Cantell kertoo.

– Me todettiin kuitenkin, että juuri siksi fiktiuelokuva olisi liian epäuskottava, koska eihän kukaan uskoisi näkemäänsä todeksi. Annelilla oli myös vahva argumentti, ettei löydy ketään, joka häntä pystyisi näyttämään. Niin päädyttiin sitten dokumenttielokuvaan.

Dokkari pohjautuu pitkälti Cantellin keskusteluihin Saulin kanssa ja tätä myötä näyttelijälegendan omaan kertomaan. Mukana on myös paljon arkistomateriaalia, kuten pätkiä vanhoista elokuvista ja mainoksista.

Dokumenttielokuvassa nähdään myös näyttelijälegenda Anneli Saulin ja ohjaaja Saara Cantellin hauskoja ja koskettavia keskusteluja.

Tinkimätön uranuurtaja

Vuosina 2018 ja 2019 aloitin tekemällä muutaman pitkän haastattelun Annelin kanssa. Jälkikäteen sitten osoittautui, että sehän oli aika viime metreillä hänen elämässään, Cantell muistelee.

– Halusin myös tavallaan peilata sitä ajankuvaa sekä naisen aseman muuttamista valkokankaalla ja maailmalla Annelin kautta, hän jatkaa.

Cantellin värikkääksi sekä valloittavaksi persoonaksi kuvaileman Saulin elämällä onkin eittämättä myös vahva yhteiskunnallinen perintö.

– Annelin kautta esille nousee aika monta teemaa kuten rasismi ja syrjittyä oleminen, sillä hän oli puoliksi romani – sekä tietysti se hänen aktivisminsa ja miten hän oli tinkimättä koko ikänsä kommunisti ja köyhien puolella, Cantell pohtii.

Ohjaaja pitää uranuurtavana myös sitä, miten Sauli ei koskaan suostunut niihin rooleihin, joita hänelle yritettiin ulkoapäin tuohon maailman aikaan antaa.

– Hän joutui tahtomattaan heti ensimmäisestä elokuvasta *Hilja – maito-tyttö* seksisymbolin rooliin, mutta ei koskaan suostunut siihen jäämään. Annelihan oli tosi valveutunut, ajatteleva ja lukeva ihminen. Hän teki rohkeita ratkaisuja, kuten sen, että lähti Saksaan tekemään uraa neljäksi vuodeksi ja lähti myös toimimattomasta avioliitostaan.

Dokumentissa tulee esiin myös Me Too-kampanjaa sivuavia teemoja ja se, millaisen kohtelun kohteeksi nuorena naisena alalla helposti joutui.

– Anneli selvisi räväkästi näistä tilanteista, eikä koskaan suostunut olemaan uhri, vaikka 60-luvulla jo yksinhuoltajana oleminen riitti leimaamaan ihmisiä. Hänestä kirjoitettiin perättömiä huhuja sekä solvauksia, mutta hän ei katkeroit-

nut niistä, vaan pysyi aina vahvana loppuun asti, Cantell hehkuttaa.

Maailma ei ole valmis

Juurikin Me Too sekä muut feministiset ponnistukset ovat potkineet yhteiskuntaa ja myös elokuva-alaa edistykselliseen suuntaan. Cantellin mukaan näitä asioita ei tulisi kuitenkaan ottaa liian itsestäänselvyyksinä.

– Onhan tässä myös takaiskuja tullut, esimerkiksi nykyhallitus ja äärioikeiston nousu on ollut pelottavaa nähtävää. Siihen liittyy valitettavasti aina kaiken tasaron taantuma ja vastenmielinen kaipuu sellaisiin perinteisiin arvoihin, jotka ovat hyvin stereotyyppisiä sekä kahlitsevia kaikille sukupuolille.

– Tasa-arvo on hyvä esimerkki siitä, että on helppoa pitää monia vaikeiden taisteluiden kautta saavutettuja etuja it-

sestään selvinä, mutta ne on myös helppo romuttaa ja viedä pois, Cantell lisää.

Voisikin varmaan todeta, että Suomi ja maailma kaipaa edelleen uusia Anneli Sauleja. Ohjaaja muistaa myös yhden tarinan dokumentin työstämisen ajoilta, joka ei ole mukana elokuvassa, ja jossa Saulin persoona pääsi kukoistamaan.

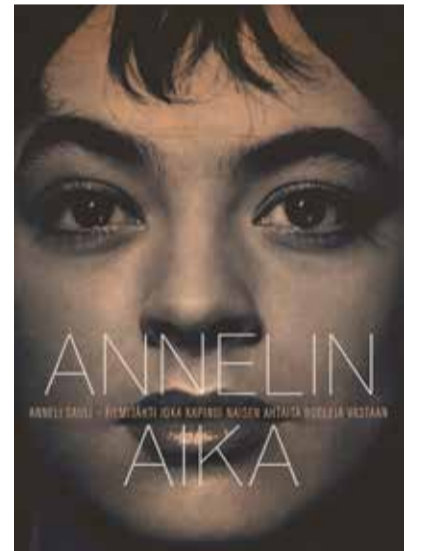
– Se oli ehkä viimeisiä kertoja, kun oltiin Annelin kanssa muualla kuin hänen kotonaan. Oltiin iltopäivällä ravintolassa ja siinä oli viereisessä pöydässä pari miestä, niin Anneli tapansa mukaisesti kääntyi sanomaan, että älä kailota siinä vieressä ja sitten lisäsi siihen, että vaikka oletkin niin hyvännäköinen, Cantell naurahtaa.

– Se päättyi siihen, että toinen näistä noin nelikymppisistä miehistä tarttui siihen, kun Anneli puhui jotain kommunistista, sillä mies oli itse kokoomuslainen. Hän siirtyi sitten pöytäamme ja alkoi kiihkas keskustelu politiikasta, jossa Anneli pääsi kyllä loistamaan.

KALLE NISKANEN

(Haastattelu julkaistu

Tiedonantaja-lehdessä 2/2024)

TILAA TIEDONANTAJA

Systemi on rikki ja se vaatii vaihdoksen! Tiedonantaja toimii kanssasi työväen, sorrettujen, rauhan ja ympäristön puolesta, marxilaisella otteella.

Kuukausilehti paperilla ja diginä.

Vuositilaus 100eur / 75eur
(opiskelijat ja työttömät)
3kk tilaus 38eur / 33eur

Tilaukset
www.tiedonantaja.fi/tilaa
toimisto@tiedonantaja.fi
p. (09) 77 4 3810

